

AVDELNING 15

TANKEFORMER OCH TANKELAGAR

TANKEFORMER

15.1 Tankeformens tre uppgifter

¹Tankeformen har tre uppgifter: att gensvara på vibrationer, att utgöra hölje för en idé och att fylla ett ändamål.

²Tankeformens tre uppgifter svarar mot de tre verklighetsaspekterna. ”Att gensvara på vibrationer” motsvarar medvetenhetsaspekten, ”att utgöra hölje för en idé” hör till materieaspekten och ”att fylla ett ändamål” lyder under viljeaspekten.

³I det följande skall tankeformens tre uppgifter närmare utredas.

15.2 Första uppgiften: att gensvara på vibrationer

¹*Solsystemiska analogier.* Av solväsendets tankeformer i kosmiska kausal-mentalvärlden, 29–35, kan vi studera endast de kosmiska fysiska resultaten, det vill säga formerna i solsystemvärldarna, 43–49.

²Solväsendet bygger med kosmisk tankekraft (29–35) ett hölje, som kan gensvara på de vibrationsserier som avser den kosmiska fysiska världen, 43–49. Detta kosmiska fysiska hölje är ännu inte fullt ändamålsenligt och inte ett fullödigt uttryck för den monad som är solhärskaren.

³Denna solsystemiska tankeform (43–49) måste gensvara på i huvudsak sju vibrationsserier:

⁴1) Vibrationerna från den kosmiska fysiska världen (43–49) utanför solsystemet. Däri ingår de kosmiska pranaflödena och -strömmarna (43–46).

⁵2) Vibrationerna från kosmiska emotionalvärlden (36–42) såsom de påverkar solhärskarens (29–31) kosmiska fysiska manifestation (43–49). Härtill räknas också andra kosmiska väsens kosmiska emotionala (36–42) påverkan på vårt solväsen. Eftersom solväsendets kosmiska grovfysiska hölje (47–49) inte är en princip och dess kosmiska fysiska hölje från energisynpunkt omfattar endast fyra energislåg (43–46), blir denna kosmiska emotionala vibrationsserie i egenskap av sjufaldig så mycket starkare än den kosmiska fysiska. Motsvarande kan ses också i människans evolution: hennes emotionalhölje har en starkare inverkan än hennes eterhölje.

⁶3) Vibrationer från det som för solhärskaren är hans ursprung eller ”högre jag”. Därmed menas vissa andra solsystem, som är av oerhörd betydelse för vårt solsystems allmänna evolution.

⁷4) Vibrationer från Sirius via kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35).

⁸5) Vibrationer från de sju stora stjärnorna i Karlavagnen och i synnerhet från dem som är urtyperna för de solsystemiska sjunde och femte strålarna. Detta har sin mikrokosmiska (= mänskliga) motsvarighet i sjunde strålens betydelse för tankeformbyggandet och femte strålens i konkretionsarbetet. Alla magiker, som arbetar med att bygga former i materien, använder medvetet eller omedvetet dessa båda energityper. Laurency: Sjunde strålen avser ”hjärnan”, femte tanken.

⁹6) Vissa mycket avlägsna vibrationer, som för solsystemkollektivet inte förnims starkare än tredjetriadens vibrationer (43:4, 44:1, 45:1) för genomsnittsmänniskan. Dessa vibrationer härrör från den monad som uttrycker sig genom de sju kraftcentra som är sju solsystem, varav vårt solsystem är ett.

¹⁰7) En serie vibrationer, som kommer att bli starkare, allteftersom vår solhärskare når det skede som i människoriket motsvarar giftasåldern. Dessa vibrationer utgår från hans motpol,

med vilken han skall förenas i det som i esoteriska symboliken kallas det kosmiska bröllopet.

¹¹Dessa sju vibrationsserier har här uppräknats i den ordning solhärskaren blir medveten om dem och fullt gensvarar på dem. Endast antydningssvis kan detta anges. Han svarar på första, andra, tredje och fjärde fullt ut men kan ännu inte fullt och medvetet använda dessa energislag. Vibrationerna av femte serien urskiljer han i synnerhet i tre av sina centra (LA: Vulkanus, Mercurius, Venus), men de är ännu så länge inte under hans fulla kontroll. Vibrationerna av de två övriga serierna förnimmer han visserligen, men så avlägset att de nästan är utom hans medvetenhets räckvidd. Det är således uppenbart att föga kan sägas om solsystemets framtid, förrän vibrationerna av sjätte och sjunde serien blivit starkare och deras effekter därigenom kan lättare studeras.

¹²*Motsvarigheter i människoriket.* Om dessa ideer nerdimensioneras till människan och de tankeformer hon bildar (exempelvis hennes materiehöljen), kan också motsvarigheterna beträffande solsystemet och 49-kloten klargöras. Förmågan att gensvara på vibrationer förvärfvas med följande metoder: 1) genom evolutionens naturliga gång; 2) genom stimulans erhållen utifrån (utomsolsystemisk stimulans), gäller både solhärskare och människa; 3) genom initiationsprocessen och påläggning av initiationsstavarna (denna metod kallar Laurency kontakt- eller devametoden). MV 9.203

¹³Den utomsolsystemiska stimulansen omfattar ett stort antal faktorer, men de två viktigaste att ihågkomma är att den enskilda monaden erhåller dylik stimulans genom gruppen och att ett lägre naturrike erhåller den genom ett högre. (LA: med system menas här individens eller kollektivväsendets system.)

¹⁴Med initiation avses endast de stora initiationerna, inte de många små medvetenhetsexpansioner som förekommer i alla naturriken. (LA: med de stora initiationerna menas de sju atommedvetenhetsexpansionerna 49:1, 48:1, 47:1 etc. till och med 43:1.)

¹⁵Beträffande tankeformens primära funktion, att gensvara på vibrationer, framhålls att man bör minnas att detta gensvar måste komma från den idé formen skall bli bärare av och att denna idé sedan genom en komplex reflexverkan framkallar gensvar i den materia som skall bilda formen och bli idéns omhölje. Vibration är resultatet av impuls i högre materielag och kan uppfattas av medvetenheten genom att vibrationen påverkar lägre materielag. Denna påverkan är direkt förnimbar i medvetenheten och omsätts sedan i materien såsom insikt eller förverkligande. En därmed analog process kan studeras i organismens nervreaktioner och dessas samband med medvetenheten i hjärnan.

¹⁶Människan förfar på ett liknande sätt inom sina världar (47–49), när hon arbetar med tankeformer. Hennes tankeformer byggs av mentalmateria som särskilt utväljes därför att den har samma slags vibrationer som de ideer formerna skall vara bärare av. Liksom solhärskarens tankeformer lever människans tankeformer så länge som viljan eller den dynamiska livskraften håller dem samman. Den mänskliga evolutionens hela ändamål är att göra det möjligt för monaden att fullt och medvetet gensvara på varje kontakt och sålunda använda sina materiella höljen som ändamålsenliga förmedlare av en dylik kontakt. Den mänskliga tankeform, som är lättast att studera, är den som monaden skapar att fungera igenom. Monaden bygger sina höljen med tankens kraft, och det grovfysiska höljet är det bästa hölje av detta materielag som den på ett visst utvecklingsstadium kan forma (Laurency: Människan är vad hon äter, känner, tänker).

15.3 Andra uppgiften: att utgöra hölje för en idé

¹I denna formulering ligger de grundläggande principerna om inkarnation, aktivitet och rent av existens underförstådda. För solhärskarens vidkommande hör idén till kosmiska kausalmentalvärlden (29–35), vad gäller människan hör den till solsystemiska kausalmentalvärlden (47). En fundamental tanke härvidlag är att denna tendens att konkretisera det abstrakta, att antaga form ännu så länge har sitt fullaste uttryck endast i fysiska materien. Alla materie-

former människan bygger, gör hon inom solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49). Här ligger grunden till att sexualiteten och den organiska fortplantningen är så framträdande och att de förekommer i de tre mellersta naturrikerna, alltså inte i första och femte. Detta är synnerligen betydelsefullt, och undantagen skall studeras i deras vidaste bemärkelse, eftersom de ger förklaringen på sexualitetens funktion i involutionen och evolutionen. Mineralriket och femte naturriket utgör de båda ytterligheterna. Insikten om att solsystemet är solhärskarens fysiska hölje (motsvarande organism, 47–49, och eterhölje, 43–46) möjliggör lösningen av många problem, i synnerhet två.

²*Det första problemet.* När solhärskaren med tiden frigör sig från kosmiska fysiska materiens fjättrar, kommer solsystemet att existera endast i kosmisk mental och kosmisk emotional materia. Annorlunda uttryckt kommer solhärskaren att ha höljen endast för sin mentalvilja och sin emotionalvilja eller sitt begär. Ett dylikt sakernas tillstånd är ofattbart för oss och kan endast 46-jaget något förstå. Förhållandena i vår solsystemiska emotionalvärld 48 ger oss ingen ledning vid försök att förstå den kosmiska emotionalvärlden (36–42). Först när värld 48 blivit endast en ostörd mottagare av 46-impulser och en klar spegel av värld 46, vilket inte sker förrän i slutet av detta solsystems tillvaro, kommer den tidens människor att kunna ha någon uppfattning om kosmiska emotionalvärlden.

³*Det andra problemet.* Sexualiteten, såsom den yttrar sig i de olika naturrikerna, är ett uttryck för solhärskarens energi såsom den vitaliserar det centrum i hans hölje som motsvarar fortplantningsorganen. Den skaparförmåga, som finns i växt-, djur- och människorikerna, är ännu så länge på det hela taget uteslutande inriktad på det fysiska och driven av lägre begär. Likaså är solhärskarens begär efter kosmisk fysisk (43–49) inkarnation ännu så länge dominerande. Senare kommer detta hans begär att minskas och ersättas med vilja att skapa endast i kosmisk kausal-mental (29–35) materia. Denna omriktning av hans vilja kommer med tiden att leda till solsystemets upplösning eller fysiska ”död”. Att denna nalkas framgår av att två skeenden yppar sig i någon eon: 1) människans förmåga att medvetet skapa i mentalmateria och därmed förvandla sexualdriften till energi av högre slag (LA: intellektuell kreativitet); 2) att ytterligare en stor del av djurriket vitaliseras med mentalenergi.

⁴Det som här sagts gäller i stort sett för planethärskaren. När han blir mer kosmiskt mentalt polariserad, förvandlas hans kosmiska emotionalitet och likaså den energi som strömmar genom hans centra, det vill säga klotssystemen. Han kommer att sluta intressera sig för fysisk inkarnation, dra bort sin kraft från vissa klot. Det grovfysiska klotet kommer att dö och försvinna ur objektiv manifestation, och de eteriska kloten kommer att för en tid stå i fokus för hans uppmärksamhet. Till slut upplöses hela 49-klotet och fungerar planethärskaren som lägst i sitt kosmiska emotionalhölje (36–42).

⁵Detsamma gäller ett sjuklot (en planetkedja), som ju alltid är något av de sju centren i ett 49-klot men också har sin egen härskare. Månen erbjuder här ett mycket intressant exempel. Månkedjans härskare önskade inte längre vara manifesterad i det fysiska och drog sig därmed ur höljet. Det enda som är kvar är ett livlöst skal, monadgrupperna och de högre höljena är borta. Och motsvarande ser vi i människans fysiska död: monaden och de högre höljena dras ur organismen, varpå dennas och eterhöljets sönderfall genast börjar.

⁶Allteftersom människorna begriper dessa grundläggande fakta och börjar sätta värde på sin skaparförmåga, kommer också inställningen till sexualiteten att förändras, så att vikten läggs på mentalt skapande och ändamålsenligt byggandet av tankeformer och den grovfysiska sidan av skapelsearbetet får anstå. Då kommer människoriket också att fullgöra sin rättmätiga funktion. Sexualiteten och fortplantningen, såsom de nu uttrycker sig, har människo- och djurrikerna gemensamma och bygger på djuriska drifter och på organismen, som inte är en princip. När mänskligheten är helt frigjord från djurriket och de båda naturrikerna är klart skilda från varandra, kommer fortplantningen att ske såsom resultat av mental vilja och inte emotionalt begär. Den fysiska formen kommer då att uppfattas i begrepp av konkretion (49:5-7) och

energi (49:1-4) och vikten att läggas vid den individ som söker uttrycka sig genom formen. Detta skede förutsätter förståelse av eterhöljet och tankens skapande kraft och kommer att sammanfalla med ett skede, då djurriket återigen mentalt stimuleras, så att djurmonader kan kollektivt kausalisera.

⁷Vid den tiden kommer man att inse att ”ande”, det vill säga dynamisk vilja, och materia är två aspekter av en och samma enhet och talet om ”ande och materia” ha ersatts av talet om positiv och negativ energi såsom två aspekter av den enda energin. Alla företeelser kommer då att omtalas i termer av energi, och sexualiteten, den fysiska föreningen av manligt och kvinnligt, kommer att omtalas som föreningen av positiv och negativ energi, varmed frågan lyfts upp på ett högre plan.

⁸Bildandet av en tankeform handlar således om att en positiv impuls utgår från mentalvärlden och bygger en form i negativ materia. Dessa två faktorer kommer att i sin tur betraktas som emanationer från ett ännu större kraftcentrum, vilket låter sitt ändamål komma till uttryck genom dem båda. När människan bildar en tankeform, är människomonaden den enhet som de båda faktorerna utgår ifrån.

15.4 Tredje uppgiften: att fylla ett särskilt ändamål

¹Det är således viljans eller ändamålets funktion, som nu skall beaktas. Närmare betraktad visar sig denna tredje funktion innefatta de två tidigare behandlade. Flera faktorer behöver här beaktas: identitetsfaktorn, tidsfaktorn, skördefaktorn och byggarefaktorn.

²*Identitetsfaktorn.* Det särskilda ändamålet är ett medvetet, intelligent väsens praktiskt tillämpade vilja eller avsikt, såsom denna kommer till uttryck i fyra av tankeformens kännetecken, nämligen dess ursprung, uppdrag, arbetssätt och (ända)mål. Alla dessa fyra kännetecken skiljer sig åt allt efter det tankeformskapande väsendets identitet, alltså om väsendet är en solhärskare, en planethärskare, en monad i första gudomsriket (sjätte naturriket), femte naturriket eller fjärde naturriket. Gemensamt för dem alla är att alla tankeformer, oavsett det formskapande väsendets identitet, utgår från ett medvetande, byggs för att utföra något slags arbete, följer vissa lagar och regler (arbetssätt) och har ett bestämt ändamål.

³*Tidsfaktorn.* I solsystemet innebär bestämt ändamål att en bestämd plan gradvis utvecklas i solhärskarens kausal-mentalmedvetenhet (29–35) och sakta, genom cyklernas gång, når sin fullbordan. Tre väldiga tidsavsnitt förbrukas därunder: byggnadsskedet, då formen byggs; användningsskedet, då en monad eller grupp av monader tar formen i besittning och vitaliserar den; upplösningsskedet, då formen devitaliseras, förstöres och skingras och monaden eller monaderna frigöres. Dessa tre tidsskeden präglas vart och ett särskilt av någon av de tre verklighetsaspekterna: första skedet av materiaspekten, andra av medvetenhetsaspekten, tredje av vilje- eller energiaspekten.

⁴Endast genom att studera hur tankeformens kvalitet utvecklas kan man utröna dess inneboende ändamål. Endast genom att förstå på vilket sätt och från vad slags väsen tankeformen utgått, kan man urskilja dess uppdrag. Detta gäller alla former. Vad avser förhållandevis obetydliga former, såsom dem som människan bygger, kan ändamål och uppdrag lätt utrönas, och med objektiv medvetenhet i den materia vari formen byggts kan man av dess färg, vibrationstal, riktning och tonart avgöra dess kvalitet och mål.

⁵*Skördefaktorn.* Alla tankeformer faller under skördelagen genom de verkningar de åstadkommer. Under detta skede av solsystemets historia, den långa tidrymd, varunder stora grupper av monader övergår från att leva i det kosmiska grovfysiska (47–49) till att leva i det kosmiska eteriska (43–46), är det inte lätt för oss att skilja mellan de tankeformer som är verkningar och dem som är orsaker. Endast självmedvetna väsen (första-, andra- och tredjejag i solsystemet samt kosmiska jag) formulerar tankar. Icke självmedvetna väsen, naturväsen och elementaler etc. gör det inte. Endast de självmedvetna står ansvarsmässigt under skördelagen. Utan självmedvetenhet finns ingen ansvarighet. Således hålls djuren inte ansvariga, och ehuru

de lider i fysiska världen och i sina fysiska höljen, är de i högre världar befriade från dålig skörd, då de har varken minne eller förväntan. De saknar den sammanbindande förmågan, och då mentalmedvetenheten felas, drabbas de av skörd uteslutande beträffande sina fysiska höljen. Orsaken till lidandet i djurriket sammanhänger med de ”förnuftslösa synd” som omtalas i *Den hemliga läran* och som medförde alla slags missbildningar och persioner. Hade detta skede icke inträffat och detta ”ändamålets felslagenhet” icke förekommit, skulle vi i dag icke heller haft det av fruktan präglade skördeförhållandet mellan tredje och fjärde naturrikerna.

⁶Om en tankeform är skadlig och fördärvlig, verkar den som dålig skörd hos den grupp vari tankeformens utsändare ingår och ju mer så, desto mer livskraftig och beständig tankeformen är. Om en tankeform är välgörande och uppbyggande, verkar den som god skörd hos den grupp vari utsänder ingår. Detta är vad som menas med talet om att ingen dålig skörd följer på en god och oegennyttig gärning.

⁷*Byggarefaktorn*. Inledande förklaring av LA: CF skiljer mellan tankeformens upphovsman eller besittare (occupier) och dess byggare (builders). De senare indelas i mindre byggare (lesser builders) och större byggare (greater builders). Med mindre byggare menas involutionsväsen (elementaler) och icke-självmedvetna evolutionsväsen. Med större byggare menas självmedvetna evolutionsväsen, det vill säga första-, andra- och tredjejag och motsvarande monader inom devaevolutionen. Människan skapar sina tankeformer uteslutande med tillhjälp av mindre byggare. För att kunna leda större byggare måste man vara åtminstone ett andrajag. (CF rubricerar detta avsnitt *The Factor of the Lesser Builders*, vilket är missvisande, då ju även de större byggarna avhandlas. Jag har därför valt att rubricera avsnittet *Byggarefaktorn*.)

⁸Tankeformens särskilda ändamål är mycket nära förknippat med det slags elementalmateria den är byggd av. Vad gäller människan, arbetande i mentalvärlden, rör frågan vad slags elementaler hon såsom tankeformens upphovsman och vitaliserare kan styra och sända ut. Allmänt gäller att det *solara kollektivväsendet* såsom skapare av tankeformer inte arbetar med lägre byggare än tredjejag (43- och 44-jag). Solara kollektivväsendet arbetar genom dessa och skickar ut dem på uppdraget att för särskilt ändamål bygga och vitalisera den tankeform solsystemet är. De planetariska kollektivväsendena arbetar främst genom andrajag (45–47:1) såsom byggare av och arbetsledare inom 49-kloten. Människor arbetar genom mental- (47:4-7) och emotionalelementaler (48:2-7). Fysiska världens byggare (icke-självmedvetna evolutionsväsen, ”naturväsen”) drivs automatiskt till verksamhet genom de energier de större byggarna igångsätter i högre materia.

⁹De två lägsta naturrikerna är särskilt intressanta, därigenom att mineralriket inte i någon bemärkelse kan anses som en princip utan endast som slutpunkten för det abstraktas konkretion och att växtriket har en egenartad ställning i systemets ekonomi såsom överförare av pranaflödet. Växtriket är avgjort en brygga mellan det omedvetna och det medvetna. (LA: I en tabell sammanföres växtriket med pranaorganet mjälten.) Visserligen har mineralriket sin egen medvetenhet, men förnimmelsen kan märkas såsom mer utpräglad i växtriket. Skillnaden i medvetenhet mellan mineral- och djurrikerna är så väldig, att de respektive medvetenheterna är i grunden olika. Mellan dem båda står växtriket, som allmänt sett står närmare djurriket än mineralriket och har ett mycket nära samband med devaevolutionen.

¹⁰Alla dessa naturriken är tankeformer. Alla har de hölje, vitalitet, medvetenhet och ändamål, och alla har de av ett väsen större än de själva skickats ut på ett bestämt uppdrag. De väsen som sänt ut dem är självmedvetna och sammansatta av medvetenhet, vilja och materieförmåga. Endast de självmedvetna kan skapa, och endast de är förmögna att arbeta målmedvetet, samordna, rikta och styra.

¹¹Ändamålet etc. med solhärskarens tankeform kan framställas endast såsom frågor. Därmed sammanhänger många andra frågor om ändamålet med de nuvarande manifestationerna, såsom: Vilket kan ändamålet med solhärskarens nuvarande inkarnation (dvs solsystemet)

vara? Vilket är ändamålet med vårt eget 49-klot, och vilken är vår planethärskares grundläggande plan? Vari skiljer sig vårt 49-klot från andra 49-klot? Vilket är ändamålet med förhållandet mellan Jorden och Venus? Kan ändamålet med djurriket såsom helhet alls utrönas? Vilket är ändamålet med den nuvarande rotrasevolutionen? Vilket är ändamålet med de olika nationernas former?

¹²De frågor, som på en mer praktisk nivå kan ställas, är bland andra: I vad slags materia formar jag vanligen mina tankar? Vilken medvetenhetskvalitet har mina tankeformer? Med vilket särskilt ändamål använder jag mentalmaterien? Arbetar jag i mentalmaterien medvetet eller omedvetet? Vitaliserar jag mina tankeformer med ett väsen av högre eller lägre slag? Studerar jag byggandets lagar? Inser jag vilken makt som ligger i viljan att vitalisera? Förstör jag tankeformerna, när de fyllt sitt ändamål, med en medveten viljeakt? Bildar jag former, som medför skördeverkningar, eller bygger jag former, som kommer gruppen till godo? Många dylika tankar uppstår, och genom att studera tanken lär människan känna tillvarons lagar.

TANKELAGAR

15.5 Tre överordnade och sju underordnade lagar

¹Det finns tre större eller överordnade lagar tillhöriga sjusolsystemet och sju mindre eller underordnade lagar tillhöriga vårt solsystem. De sju underordnade ter sig ur mänsklighetens synvinkel som större. Ett annat namn på de tre större är kosmiska lagar, och ett annat namn på de sju mindre är solsystemiska lagar.

15.6 De tre kosmiska lagarna

¹Den första av de tre kosmiska lagarna är syntesens lag. Det är nästan omöjligt för dem som inte har 46-medvetenheten i någon mån utvecklad att förstå hur genomgripande denna lag verkar. Denna lag visar att allting är en enhet. Denna lag styr den tankeform som skapas av det kosmiska väsen som både vårt solsystem och det ännu större systemet ingår i. Lagen är en hel tanke, en obruten helhet, inte den differentierade process som vi uppfattar vårt manifesterande system vara.

²Den andra kosmiska lagen är lagen om attraktion och repulsion. Denna lag håller vårt solsystem samman med Sirius-systemet, får planeterna att gå runt solen och över huvud taget alla mindre klot att kretsa runt sina centra, liksom den håller all materia i höljen och klot samlad och samordnad till enheter omkring sina ursprungliga kraftcentra.

³Den tredje kosmiska lagen är hushållningens lag. Denna lag anpassar manifestationsprocessen i kosmos till bästa möjliga effektivitet med minsta möjliga energiåtgång.

15.7 De sju solsystemiska lagarna

¹Liksom i så många andra fall differentieras ett tretal till ett sjutal. Var och en av dessa sju lagar sammanhänger med någon av de sju solsystemvärldarna:

²1. Vibrationslagen härskar i värld 43. Denna värld är grundvalen för all lägre solsystemisk manifestation.

³2. Sammanhållningslagen hör hemma i värld 44. I manifestationsprocessen framträder grupperns inbördes sammanhållning först i denna värld.

⁴3. Upplösningslagen verkar i värld 45. Den anger att 45-jaget för att kunna bli 44-jag måste upplösa alla dittills förvärvade höljen, alla höljen lägre än 44-höljet.

⁵4. Lagen om magnetisk styrning förhärskar i värld 46. Den anger att monaden kan styra förstatriaden genom andratriaden.

⁶5. Fixeringslagen yttrar sig särskilt i värld 47. Denna lag anger att mentalmedvetenheten

styr och stabiliserar, vilket ger sammanhang och fasthet.

⁷6. Kärlekslagen avser värld 48. Den anger att emotionala begäret kan förvandlas, så att det kan knytas till den starkare magnetism och djupare enhet som finns i värld 46.

⁸7. Formförstörelslagen styr värld 49. Den anger att formen måste förstöras för att livet i sin utveckling skall kunna gå vidare. Formförstörelsen är en av evolutionens grundläggande metoder.

15.8 Skördelagen

¹Skördelagen är en lag som kommer emellan de tre kosmiska och de sju solsystemiska. Denna lag leder sitt ursprung från Sirius' solsystem. Den är Sirius' syntetiska lag och är egentligen ett uttryck för detta systems inverkan på vårt eget. Siriussystemet är vårt föräldrasystem. Vårt solsystem övar knappt någon inverkan på Siriussystemet. Däremot förekommer i Siriussystemet orsaker, som har alldeles bestämda verkningar i vårt system och som vi då kallar skörd, nämligen den solsystemiska skörd som fanns i begynnelsen.

²Vårt solsystems högsta skördelagsinstanser, lipikaerna, styres av en ännu högre instans i Sirius.

³LA: Sollogos sägs vara polariserad i kosmiska emotionalvärlden. När det i CF 697 sägs att planetlogos fungerar i sitt eterhölje (kosmisk eter avses: 43–46) och har sin medvetenhet där, måste detta fattas så att det handlar om kollektivväsen, trots bruket av pronomenet "han". Solhärskaren och planethärskaren kan inte avses här, eftersom de fungerar med sin självmedvetenhet i högre världar än sina respektive kollektivväsen. MV 1.41.5, 17.4.1

⁴Målet för detta solsystem är att solhärskaren skall förvärva kosmisk essential medvetenhet (22–28), taga fjärde kosmiska initiationen.

⁵Sirius' solara kollektivväsen befinner sig i kosmiska mentalvärlden (29–35). Sirius' system ingår tillsammans med sex andra i ett ännu större system.

⁶Den sirianska skördelagen verkar från värld 31 och styr vår solhärskare liksom hos människan kausalväsendet med tiden skall styra triadhöljet och de lägre inkarnationshöljerna. Analogin gäller men får inte drivas för långt.

⁷Oavsett alla uppgåenden i högre kollektiv förblir monadernas medvetenhetsidentitet. Monaderna förblir för alltid skilda medvetenhetsenheter.

15.9 Lagarna och världarna

¹Härnäst skall studeras hur lagarna verkar i involutionen, evolutionen samt i människo- och devarikena. I samband därmed erhålls en allmän uppfattning om hur vårt solsystem steg för steg byggts, hur det styres och hålls samman. Det materiella solsystemet är en tankeskapelse, en tankeform. Skaparna har byggt det av material, som redan fanns för handen, material som är resultat av ett tidigare solsystem. Skaparna bygger under lydnad för bestämda lagar, som vägleder vid valet av material och bestämmer såväl formerna som förfarandena. Skaparna, det solara kollektivväsendet, lär sig att handskas med kosmiska mentalmaterien i världarna 32–35, liksom mänskligheten lär sig att handskas med solsystemiska mentalmaterien i 47:4-7. Båda kollektiven lär sig att arbeta med tankeformer.

²De sju lagarna verkar numeriskt. Exempelvis härskar den fjärde lagen, lagen för magnetisk styrning, i molekylarvärld 4 i varje atomvärld; alltså i 43:4, 44:4, 45:4 och så vidare till 49:4. Vidare sammanhänger den med fjärde strålen, harmoni genom konflikt, särskilt med värld 46, med fjärde eonen i varje sjuklot, fjärde klotperioden i varje eon, fjärde rotrasen i varje klotperiod och fjärde underrasen i varje rotras.

³Härnäst skall de sju solsystemiska lagarna behandlas mer ingående.

15.10 Vibrationslagen

¹Vibrationslagen är den lag som gäller för värld 43 och den lag som styr alla atomvärldarna, 43:1, 44:1, 45:1 etc., lagen för begynnelsen av solhärskarens arbete, igångsättandet av 43:1-materien. I varje solsystemvärld igångsätter atommateriales vibrationer den övriga materien, molekylarmaterien. Vibrationslagen är eldens lag, som styr återsamlingen av det differentierade till syntesen, det enas uppdelning i de sju och återuppgåendet i det ena. Den är evolutionens grundlag, som nödvändiggör involutionen. Den gamla symbolen för vibration var ”ljud” eller ”andedrag”: ”sju stora ljud eller andedrag gav vardera upphov till sex mindre ljud eller andedrag” (de sju atomlagen och de 42 molekylarlagarna). I involutionen följer energin linjen 43 → 44 → 46 → 48, vilket är logiskt eftersom involutionen är negativ, receptiv (mottagande) och svarar mot den kvinnliga polen, liksom strålarna 2, 4 och 6. Det sammanhänger även med att hela detta solsystem är receptivt och feminint; det avser medvetenhetens utveckling. I evolutionen styr vibrationslagen energisidan av processen, rytmen och rörelsen. Målet för evolutionen i detta solsystem har nåtts, när alla evolutionslinjerna (icke endast den mänskliga) har i världarna 45–49 fulländade höljen, bestående av enbart atommaterial. För det föregående solsystemet var målet att ha dylika fulländade höljen i världarna 47–49 enbart. För det kommande tredje solsystemet blir målet att höljen i samtliga sju världarna 43–49 skall bestå av idel atommaterial (alltså 43:1, 44:1, 45:1 etc. till och med 49:1).

²Monaderna tillhörande den mänskliga evolutionen måste lära sig att vibrera positivt, att vara aktiva i sin medvetenhet, medan däremot devaevolutionens monader följer minsta motståndets lag, förblir negativa, mottagande, och underkastar sig lagen, liksom involutionsmonaderna. Endast människomonaderna går den positiva linjen och endast i världarna 47–49. Genom motstånd, kamp och strävan lär de sig att underkasta sig lagen. Likväl, tack vare den ökning av friktionen som själva kampen alstrar, skrider de framåt förhållandevis snabbare än devamonaderna. De behöver göra detta, ty de har förlorat tid att hämta igen.

³Vibrationslagen är lagen för framåtskridande, framåtgående rörelse och rotation. Rotationsrörelsen är långsammast i värld 49 och snabbast i värld 43. Vibrationstalet är minst i värld 49 och störst i värld 43. Genom att lära oss att vibrera snabbare bygger vi in finare material i våra höljen. I detta solsystem borde vi i våra lägsta höljen inte ha lägre fysisk material än 49:5 (alltså endast ett gashölje omgivande eterhöljet) och inte lägre emotional material än 48:5, men att så inte är fallet är ett av många tecken på vår efterblivenhet. I framtiden kommer 49:6,7 och 48:6,7 att vara för grov material för höljen åt vare sig människo- eller devaevolutionen.
9.10.13

15.11 Sammanhållningslagen

¹Sammanhållningslagen är en lag underordnad den kosmiska attraktionslagen. Det är intressant att märka hur attraktionslagen i vårt solsystem, kärlekens eller enhetens system, yttrar sig på tre sätt enligt de tre triaderna: I värld 44 framträder tredjetriaderna samlade i sina sju grupper efter de sju departementen eller strålarna. I värld 46 yttrar sig attraktionslagen såsom lagen för magnetisk styrning och kärlek–visdom, genomstrålade kausalhöljet och till slut inhöstande essensen av all den erfarenhet som genom inkarnationerna samlats i kausalhöljet, ett förfarande som alltigenom styres av Augoeides i värld 46. Magnetism och förmåga att visa kärlek är esoteriskt sett sak samma. I värld 48 visar sig attraktionslagen såsom första-jagets kärlek. Alla de underavdelningar av attraktionslagen, som visar sig i vårt solsystem, yttrar sig såsom krafter, vilka samlar, håller samman, binder till sig och medför uppgående i större enheter. Man behöver alla dessa beteckningar för att få en allmän uppfattning om denna lags grundläggande egenskaper.

²Sammanhållningslagen är en av de viktigaste av de solsystemiska lagarna, om man alls skall göra skillnad på dem. Den kunde kallas sammansmältningens lag.

³I involutionsprocessen styr den atomernas sammansättning till molekylarmaterial och mole-

kylarmateriens sammansättning till aggregat. Den bestämmer molekylarmateriens vibrationsfrekvenser, liksom vibrationslagen gör det för atommaterien.

⁴I manifestationen styr den kosmiska attraktionslagen alla dessa underordnade, solsystemiska lagar, liksom syntesens lag styr de slutliga upplösnings- och obskurationsprocesserna och hushållningslagen styr den allmänna materie- och energiomsättningen (obskuration = klotets passivitetsperiod, då det inte pågår någon omfattande livsaktivitet i dess världar). Det sagda gäller det nuvarande solsystemet men inte det nästkommande, där i stället syntesens lag kommer att vara den överordnade lagen. Under manifestationen är det mest attraktionslagen som verkar, och vid studium framgår att alla de underordnade lagarna är differentieringar av denna lag i mer sammansatt materia.

⁵Sammanhållningslagen styr särskilt värld 44 och det subatomiska molekylarslaget inom varje värld. Denna lag har ett särskilt nära samband med andra departementet. Också är de flesta protogonerna involverade i 44:2-materia, nämligen de som förvaltar tredjetriader tillhörande andra departementet. Endast ett mindre antal protogoner uppehåller sig i 44:1, de som förvaltar första departementets tredjetriader. De protogoner, som förvaltar tredje departementets tredjetriader, är involverade i 44:3. De sistnämnda är de yngsta protogonerna, ”efter-släntare” från det föregående solsystemet, som blivit kausaljag först i vårt solsystem. (LA: Alla protogoner är numera minst 44-jag.)

⁶Det finns en direkt kanal mellan atomslagen 43:1, 44:1, 45:1 etc. till 49:1. Motsvarande gäller i stort sett också om molekylarslagen, så att det finns en direkt och ganska expansiv kanal mellan all subatomisk molekylarmateria, alltså 43:2, 44:2 etc. Detta medför bland annat att de monader som ”är på andra strålen”, det vill säga de vilkas tredjetriad tillhör andra departementet, kommer att få särskilt lätt att använda och kontrollera sina höljen, när dessa väl huvudsakligen består av subatomisk materia. Efter initiationen (LA: tredje initiationen avses) består kausalhöljet huvudsakligen av 47:2-materia, varvid individen kan börja ta emot ledning från Protogonos.

⁷Oavsett departementstillhörigheten måste alla monader lära sig att kontrollera såväl den subatomiska som den atomiska materien, och det gör de genom att sätta in viljeaspekten (så långt som detta är möjligt i detta andra slagets solsystem). Särskilt första strålens monader har därvid en stor kamp att genomföra, varför de ofta har det svårt och ofta är föga älskvärda. De måste förvärva enhetskvaliteten, som de inte har framträdande, och bygga in den i sina höljen.

⁸Människomonaderna med tredjetriaden på första strålen är cirka 5 miljarder till antalet, de på andra strålen cirka 35 miljarder och de på tredje strålen cirka 20 miljarder.

⁹Första strålens monader finns i manifestation men är alltjämt mycket sällsynta i inkarnation. De kom in i stora antal i slutet av mánkedjans tillvaro och kommer igen, i full styrka, i de två sista eonerna av det nuvarande sjuklotet.

¹⁰Sambandet mellan denna lag nummer två, andra eonen och andra rotrasen visar sig i att sammanhållningslagen var särskilt verksam under dessa tidsskeden. Första eonen och första rotrasen kännetecknades av töcknighet och flyktighet. Rörelse och värme var utmärkande drag, liksom de var det för första solsystemet. I andra eonen och i andra rotrasen däremot var form-sammanhållningen tydligare. Sammanhållning är det utmärkande draget också för vårt nuvarande solsystem. Alla ting har en strävan att förenas, närma sig, attraheras till varandra, antingen det handlar om sexualitet, vetenskapens utveckling, näringslivet eller politiken.

¹¹I involutionen styr denna lag materiens attraktion, repulsion och aggregation. I evolutionen styr den formbildningen.

15.12 Upplösningslagen

¹Upplösningslagen styr den formförstörelse som måste ske för att den inneboende medvetenheten skall kunna utvecklas vidare. Denna lag är så att säga baksidan av, komplementet till sammanhållningens lag. Den är en av de lagar som upphör med detta solsystem, medan

däremot sammanhållningens lag fortsätter att verka i nästa system. Hushållningens lag är överordnad denna lag och styr den. När monaden lärt sig kontrollera alla sina höljen i tur och ordning och därefter upplöst dem alla, till och med 45-höljet, ingår den i tredjetriaden, genomgår sjätte initiationen. Upplösningenslagen styr denna process, verkande till och med värld 45 men inte i högre världar. Därefter behåller monaden tredjetriaden så länge den fortsätter sin expansion i världarna 44 och 43 inom solsystemet.

²Denna lag är en av de svåraste för människor att förstå. Några av dess verkningar i evolutionen kan iakttagas och begripas, men dess verkningar i involutionen eller i formbyggandet är inte så tydliga.

³I involutionen styr denna lag upplösningen av gruppsjälarna, tiderna för triadernas överföring från en form till en annan, de stora omvälvningarna icke endast i fysiska världen utan även i emotional- och mentalvärldarna. Den styr förstörelser i den fysiska världen, i synnerhet dem som drabbar mineralriket, vidare tankeformernas, eter-, emotional- och mentalhöljernas upplösning.

⁴Upplösningenslagens samband med attraktionslagen visar sig i att attraktionslagen styr de krafter som attraherar den upplösta materien tillbaka till sina världar att bilda utgångsmaterial för nytt formbildande.

⁵I evolutionen är denna lags verkningar välkända. Utöver den ovannämnda förstörelsen av avlagda höljen kan nämnas upplösningen av de former vari stora ideal förkroppsligats: politiska, religiösa, vetenskapliga, sociala etc. organisationer. Alla dessa former upplöses med tiden under denna lags inverkan.

⁶Denna lags hemvist är värld 45. Därifrån kan dess verkan lätt spåras till värld 49 och den för denna värld kännetecknande formförstörelselagen, men lagen verkar i alla världarna 45–49.

⁷I synnerhet i det supereteriska molekylarslaget, alltså 45:3, 46:3, 47:3, 48:3 och 49:3, verkar denna lag så, att den bryter sönder något som tenderar till separation. Liksom allt som verkar i solsystemet är processen långsam. Upplösningsarbetet börjar i superetern och avslutas i subatometern, där sammanhållningenslagen i stället träder i verket, sedan upplösningen åstadkommit det som gör sammanhållning möjlig. Ett exempel på detta har vi i människans kausalhölje. Hos den utvecklade individen består det av idel 47:3-molekyler, vilka måste ersättas med 47:2, för att individen skall kunna få kontakt med andratriaden.

⁸Ett annat exempel. När människan har nått den punkt, där hon kan känna och se den lägsta etern (49:4), är hon mogen att få sitt eteriska nät bortbränt. Detta nät är beläget mellan de supereteriska (49:3) och subatomiska (49:2) skikten i hennes eterhölje. När detta nät upplösts, bildar eter- och emotionalhöljerna enhet, varvid människan förvärvar medvetenhetskontinuitet mellan det fysiska och emotionala för den inkarnationen.

⁹Liknande upplösningar förekommer i alla världarna 49–45. Den slutliga upplösningen genomföres i 45:3 och resulterar i att monaden förvärvar 44-medvetenhet. (LAs kommentar: Detta är den högre motsvarigheten till den upplösning av kausalhöljet som sker hos det fulländade kausaljaget, så att människomonaden kan intaga Augoeides' plats. I detta fall upplöses 45-höljet hos det fulländade andrajaget, så att denna monad kan intaga Protogonos' plats.)

¹⁰Tredje strålen – anpassbarhetens eller intelligenta verksamhetens stråle – har ett nära samband med denna lag. Det är genom intelligent verksamhet (eller materiens anpassning till behovet), som formen uppstår, och genom själva verksamheten, som den fulländas. Väl fulländad mister formen emellertid sin användbarhet. Den kristalliserar, bryts sönder, och medvetenheten söker sig en ny, ändamålsenligare form för att kunna uttrycka sin numera större förmåga. Så är det i den inkarnerande monadens liv, så är det i mänsklighetens liv i eoner och raser, så är det även i solsystemet och i alla kosmiska processer.

¹¹Sambandet mellan tredje lagen, tredje kedjan (månkedjan), tredje rotrasen och tredje underrasen finns också. Målet för evolutionen i tredje kedjan var att människomonaderna

skulle nå fjärde initiationen, den initiation som betecknar den slutliga frigörelsen från de tre lägsta världarna (47–49) och kausalhöljets upplösning. I slutet av tredje rotrasen kom de första stora kataklysmerna, vilka förstörde den dåtida mänskliga formen och inledde formandet av en ny, den första avgjort mänskliga rasen.

15.13 Lagen för magnetisk styrning

¹Magnetstyrningslagen är den viktigaste av de lagar som styr andratriaden. Tack vare denna lag drivs monaden framåt i utvecklingen genom inkarnationerna till att slutligen förenas med andratriaden. Genom separationen, förnimmelsen av att vara något från allt annat skilt, finner individen sig själv och kan sedan gå utöver sig själv och återfinna sig i alla andra individer. Det är denna lag, som gör förstajaget till en sammanhållen enhet. Magnetstyrningslagen styr monaden i kausalhöljet, liksom det solara kollektivväsendet styr tredjejaget, monaden i tredje-triaden. Den är essentialvärldens lag. Den esoteriske mästaren, 45-jaget, kan fungera i värld 46 och styra medelst magnetism i världarna 47–49. Det lägre styres alltid från det högre, och den inverkan 46 har på 47–49 är oerhörd. I de tre lägsta världarna är det denna lag, som håller allt samman och drar allt uppåt. Den är attraktionens lag såsom den yttrar sig i andratriaden.

²I involutionen arbetar denna lag med förstatriaden i kausalhöljet. Denna lag anger 46-energins arbetsätt, och dess verkan genom andratriadens mentalatom är drivkraften till kausalmedvetenheten och dess energi. Den styr förstatriadernas anknytning till monaderna vid dessas övergång från involutionen till mineralriket. Vid kausaliseringen i tredje rotrasen var det denna lag, som bestämde hur tredje- och andratriaderna förenades med förstatriaden, varvid kausalhöljet blev den överbryggande faktorn. Häri visade sig linjen 44–46–48 i verksamhet: 44 såsom tredje-triadens förhärskande energi, 46 såsom Augoeides' egen medvetenhet och energi, 48 såsom den kausaliseringsfärdiga individens egen medvetenhet. Denna linje 44–46–48 utgör förklaringen av varför mystikern förhållandevis lätt kontaktar essentialvärlden (46) och rent av submanifestvärlden (44).

³Kontaktlinjerna enligt minsta motståndets lag var i första solsystemet 49–47–45, är i detta vårt solsystem, det andra, 48–46–44, blir i det kommande, det tredje, 47–45–43. Märk även sambandet mellan denna fjärde lag och fjärde naturriket i denna fjärde kedja.

⁴För människans utveckling är denna fjärde lag av den största betydelse vid denna tid. Målet för människans strävan är att både styras av denna lag och att tillämpa den i tjänandet. Den är den lag, varigenom sexualitetens uttryck förvandlas och höjes. Sexualiteten är attraktionslagens yttring i det fysiska vad gäller såväl människoriket som alla de lägre rikena. Kärleken till allt levande och den attraktion som verkar i tjänandet är samma kraft uttryckt genom andratriaden. Sexualitetens uttryck, de tvås förening, förvandlas till de mångas förening för tjänandets gärningar, som ger upphov till nya ideal och till en ny ras, den andliga.

⁵Ett numeriskt faktum av betydelse för den mänskliga hierarkin: Den mänskliga parallell-evolutionen kallas den fjärde skapande hierarkin. Den är emellertid den nionde, om vi räknar de fem hierarkier som gått vidare. Nio är initiationens tal, adeptens tal och dens tal som fungerar i essentialhöljet.

⁶Fjärde strålen samverkar nära med denna fjärde lag. Denna stråle avser harmoni genom kontroll eller styrning, den styrning som medför visdom. Den avser likheternas harmoni, allts balansering genom insikt om de magnetismens lagar som medför mångfaldernas samordning till enhet. Magnetismen styr de många aspekternas syntes till en enhetens form. Denna harmoni nås genom värld 47, och femte strålen utgör ett steg på vägen till fjärde, ty många som arbetar på femte strålen övergår med tiden till fjärde. I detta solsystem är femte strålen av den största betydelse för alla monaders utveckling till andrajag. Alla måste tillbringa en tid på denna stråle, innan de slutgiltigt förblir på sin egen stråle, tredje-triadens stråle. I många inkarnationer tillbringas mycken tid i femte molekylarslaget inom varje värld, ty detta molekylarslag styres främst av femte strålen. Alla övergår sedan till fjärde molekylarslaget, som styres

av fjärde strålen. I detta särskilda avsnitt av fjärde eonen i fjärde kedjan tillbringar de evolverande monaderna mer tid i fjärde molekylarslaget än i något annat. Många inkarnerar direkt i detta molekylarslag, och det är här de börjar tänka harmoniskt.

15.14 Lagarna i de tre lägsta världarna 47–49

¹De tre lagar, som är viktigast för människan, när hon utvecklas och lever i de tre lägsta världarna, är fixeringslagen, kärlekslagen och formförstörelslagen. Med tiden behärskas och styres dessa tre lagar av tre högre lagar: lagen för magnetisk styrning, upplösningslagen och sammanhållningslagen. Det finns en direkt förbindelse mellan dessa sju lagar och de sju strålarna eller vibrationsserierna, och om vi studerar sambanden, inser vi att den första lagen, vibrationslagen, styr de sex andra, som manifesterar sig genom den andra lagen, sammanhållningens lag, liksom solhärskaren manifesterar sig genom sin andra aspekt i detta solsystem nummer två.

²Första strålen, viljans eller maktens stråle, är alljagets första aspekt och kom i tredje utgjutelsen (LA: Augoeidernas inträde i planeten) ned till värld 47, femte strålens värld. Det finns ett samband mellan första strålens monader i värld 47, femte lagen och femte strålen.

³Andra strålen, kärlekens–visdomens stråle, är alljagets andra aspekt, styr världarna 44, 46 och 48 och behärskar sammanhållningslagen, lagen för magnetisk styrning och kärlekslagen. Det råder ett direkt samband mellan dessa tre strålar och lagarna för de tre världar, där de särskilt styr.

⁴Tredje strålen, intelligent verksamhetens stråle, är alljagets tredje aspekt, styr världarna 45 och 49 och upplösningslagen och formförstörelslagen.

⁵Följande samband är således uppenbara:

⁶Viljeaspekten: stråle 1, värld 43 och 47 och vibrationslagen och fixeringslagen utgör en helhet.

⁷Medvetenhetsaspekten: stråle 2, värld 44, 46 och 48 och sammanhållningslagen, magnetstyrningslagen och kärlekslagen utgör en annan enhet.

⁸Materieaspekten: stråle 3, värld 45 och 49 och upplösningslagen och formförstörelslagen bildar en tredje grupp.

⁹Det är logiskt att första strålen ännu så länge styr i blott två världar, ty viljeaspekten får anstå till det kommande, tredje solsystemet för att nå full utveckling. Likaledes logiskt är att andra strålen, den syntetiserande strålen för vårt solsystem, styr i tre världar. Den förhärskar, ty vi är främst kärlekens monader, och kärleken är vår syntes. Tredje strålen, som var den härskande strålen i det förra solsystemet och dess syntetiserande stråle, styr i två världar och i en tredje värld, en verksamhetssfär som är föga förstådd, den så kallade åttonde sfären.

¹⁰De fyra underordnade strålarna 4–7 styr i viss mån i alla världar, men vid denna tid särskilt de evolverande, inkarnerande monaderna i världarna 47–49. Dessa fyra strålar styr på ett subtilt och egenartat sätt de fyra lägre naturrikerna. Dessa fyra lägre strålars uppgående i de tre högre (varvid i vårt 49-klot mahachohanens stråle, den tredje, är den som syntetiserar de fyra lägre) har en motsvarighet i människans (produkten av de tre lägre naturrikerna och sitt eget, det fjärde) uppgående i övermänniskoriket, femte naturriket. Fjärde strålen och fjärde naturriket utgör en harmoniserings- och balanseringspunkt för de tre lägre, varefter alla fyra sedan uppgår i de tre högre. Sambandet med värld 46 blir också uppenbart. I detta solsystem råder en överensstämmelse mellan värld 46, människoriket och fjärde strålen. Likaså var fjärde rotrasen den rotras, där syntesen först märktes, varvid dörren till femte naturriket öppnades. Också utvecklade fjärde rotrasen den emotionala förmåga som möjliggjorde kontakt med essentialvärlden (LA: bhakti yoga var atlantidernas yoga).

¹¹(Med subtil menas en verklighet som inte är uppenbar för lägre medvetenhet utan för denna ter sig illusorisk.)

¹²På ett subtilt sätt har de tre lägsta strålarna var och en ett samband med de tre under-

mänskliga naturrikena och med de tre lagar som styr de tre lägsta världarna.

¹³*Sjunde strålen* är vid denna tid av särskild betydelse. Den styr mineralriket och slutskedet av involutionen, där evolutionen tar vid. Med denna stråle styr man de ringare byggarna, elementalerna, den syntetiserande punkten i fysiska världen, den värld som markerar övergången från involution till evolution. I alla övergångstider kommer sjunde strålen in (liksom nu). Den är speglingen och manifestationen i fysiska världen av vilje- och materiaspekternas samverkan. Stråle 1, 3 och 7 samverkar. Sjunde strålen är evolutionskrafternas samfälliga framträdande och sammanhänger med lagarna för värld 45 och 49, upplösningslagen och formförstörelselagen, ty alla övergångstider är tider av förstörelse och formbildning, då det gamla upplöses för att bereda plats åt nya och bättre livsredskap.

¹⁴*Sjätte strålen* har ett avgjort ehuru föga känt samband med växtriket. Den är ju kopplad till en lag (kärlekens lag), som är underordnad den kosmiska attraktionslagen. Det är i växtriket, som monader tillhörande människo- och devaevolutionerna första gången och för en viss tid närmar sig varandra. De två parallelevolutionerna kontaktar varandra i detta rike, går därefter sina egna evolutionsvägar för att därefter mötas igen i essentialvärlden och slutligen förenas i värld 44.

¹⁵De udda strålarna (1, 3, 5, 7) har en särskild inverkan på devaevolutionen, den negativa, receptiva evolutionen, som utgör den kvinnliga polen i solsystemskollektivet, så att de tenderar att göra dessa monader mer självständigt drivande. De jämna strålarna (2, 4, 6) har en motsvarande inverkan på den positiva, självhävdande människoevolutionen, som utgör den manliga polen i solsystemiska kollektivväsendet, så att dessa monader blir mer mottagliga för intryck. Andra strålens mänskliga monader (LA: egentligen monader vilkas tredjetriad tillhör andra strålen), arbetande med jämna strålars egenskaper, berör under evolutionens gång på tre ställen tredje strålens devamonader, arbetande med udda strålars egenskaper. De båda evolutionernas fulländning anger att det planetariska kollektivväsendet nått sin strävans mål, varmed två större centra hos planetväsendet fulländas: tredje och andra strålens centra. De lägre motsvarigheterna till dessa centra är solarplexuscentret (LA: mindre utvecklade människomonader) och sakralcentret (LA: mindre utvecklade devamonader), vilkas monader under evolutionens lopp skall övergå till respektive hjärt- och strupcentret. Därefter kommer dessa monadgrupper i en dubbel syntes att övergå till det tredje solsystemet, där viljeaspekten utvecklas och centren i huvudet fullkomnas. När detta uppnått, har vår solhärskare genomgått den sjätte kosmiska initiationen, liksom han i detta system bör genomgå den fjärde.

¹⁶Sjunde strålen har ett egenartat samband med djurriket, den är den stråle som styr djurmonadernas kausalisering, övergång till människoriket. Som bekant var det från planeten Venus, som initiativet utgick att förse de ännu knappast mänskliga monaderna med kausalhölje, varmed de definitivt övergick till människoriket. Venussystemet befinner sig då som nu i femte eonen, varmed sambandet med femte strålen och femte lagen anges. Givna samband med femte rotrasen finns givetvis också.

¹⁷De tre lägsta lagarna kan sammanfattas under namnet ”lagen för återfödelse och död i de tre lägsta världarna”. Den femte lagen styr en fast punkt hos förstajaget, förstatriadens mentalmolekyl.

¹⁸Också kärlekens lag i emotionalhöljet behöver beaktas. Det finns ett direkt samband mellan emotionalhöljet (förstajagets kärlek), essentialhöljet (andrajagets kärlek) och de monader vilkas tredjetriad hör till andra strålen, i solsystemet hemmahörande i värld 44. 48–46–44 är huvudkanalen för systemets grundlag, kärleken. Allteftersom monaden uppnår var och en av de nämnda tre triadatomerna, markerar det relativ fullkomning i evolutionen, bestämda steg i aktiveringen av första-, andra- och tredjetriaderna.

15.15 Fixeringens lag

¹Fixeringens lag är den lag som styr kausal-mentalvärlden och har sin större motsvarighet i skördelagen i kosmiska kausal-mentalvärlden 29–35. ”Såsom en människa tänker, sådan är hon.” Enligt hennes tankar är hennes begär och handlingar, och sådan blir hennes framtid. Hon fixerar därmed sin skörd. Ordet ”fixering” har valts för två ändamål. För det första därför att ordet anger tänkarens förmåga att forma sitt eget öde, och för det andra därför att ordet har innebörden av stadgande, ty allteftersom monaden fortskrider i sin utveckling, förvärvar den förmågan att bilda bestämda, konkreta tankeformer och att med hjälp av dessa stabila produkter hämma emotionalhöljets fladder.

²Denna lag är en av de viktigaste vi någonsin har att göra med. Den kommer till sitt fullaste uttryck i nästa eon, den femte. Följande kan sägas om dess arbete i innevarande eon. Den är den lag enligt vilken förstajaget under sin utveckling genom många inkarnationer bygger kausalhöljet. Den fixerar den materia, som skall ingå i detta hölje och som individen med sitt arbete tillfört det, och kristalliserar den. Strax före fjärde initiationen är kristallisationen fullbordad, och i samband med initiationen sker den upplösning som är det ofrånkomliga resultatet av alla formers kristallisation, varvid monaden frigöres för vidare utveckling. Alla former är i längden hinder och begränsningar och måste efterhand överges. Till sist upplöses hela mänsklighetens kollektiva kausalhölje.

³Denna lag styr den kristallisation som sker hos alla former, innan dessa upplöses i evolutionsprocessen.

⁴Fixeringslagen styr tiden för återfödelse, då den är en av skördelagens underordnade lagar. Var och en av de sju underordnade lagarna är knuten till någon av de tre kosmiska lagarna eller till den sirianska skördelagen. Kosmisk kausal-mentalmedvetenhet (29–35) är målet för det solara kollektivväsendet, och siriussystemets kollektivväsen förhåller sig till vårt solsystems kollektivväsen som andrajaget förhåller sig till förstajaget. Skördelagen eller den kosmiska fixeringslagen är lagen för den kosmiska kausal-mentalvärlden och styr motsvarande lag i solsystemet.

⁵I femte eonen kommer denna lag att fungera såsom avskiljaren, som för en viss tid kristalliserar och fixerar människomonaderna i två stora evolutionsklasser. Den ena gruppen, de som når målet (LA: de som har åtminstone begynnande kausalmedvetenhet), blir gradvis allt mindre behärskade av denna lag och kommer i stället under den fjärde lagens, magnetstyrningslagens, välde. Den andra gruppen kommer att kvarstå under denna femte lag i ett oförändrat tillstånd, tills de ingående monaderna i ett senare skede får ett nytt tillfälle. I ett senare sjuklot och i dettas femte eon kommer detta tillfälle.

⁶Denna lag är synnerligen nära förbunden med mänsklighetens evolution. Den har en viktig funktion att fylla i planetregeringens styrning av de tre lägsta atomvärldarna (47–49).

⁷Venus är den sjätte planeten (esoteriskt den andra), genomgår sin femte eon och är alltså framom oss i varje avseende.

⁸Denna lag visar kärlekens statiska kvalitet. Vad gäller människomonadens involveringar, arbetar denna lag med förstatriaden, med byggandet av materien omkring triadenheterna, ett arbete som utföres av de byggande devaerna och de inkarnerande monaderna själva. Devaerna är modersaspekten, höljebyggarna, och de reinkarnerande monaderna sonsaspekten, men de två utgör en enhet.

15.16 Kärlekens lag

¹Frågan om kärlekens plats i evolutionen är av en oerhörd omfattning och kan inte behandlas uttömmande. Kärleken i första-, andra- och tredjetriaden måste urskiljas. Den rent själviska egenkärleken och kärleken till de närmaste i förstatriaden, kärleken till mänskligheten eller grupp-kärleken i andratriaden, den universella kärleken mot alla väsen i alla naturriken och parallelevolutioner i tredjetriaden.

²Egentligen är ”kärlekens lag” en alldeles för allmän term för en lag som styr en enda värld. Kärleken är nämligen den grundläggande lagen för detta solsystem och visar sig i alla världarna, om än på olika sätt i var och en. Det var kärleken, som drev solhärskaren att manifesteras solsystemet, och det är genom kärleken, som han behåller det i manifestation. Det är kärleken, som bygger formerna för monadernas medvetenhetsutveckling, och det är kärleken, som upplöser dem för att livet skall kunna gå vidare. Det är kärleken, som i varje värld driver monaden mot dess mål, och kärleken är nyckeln till devaevolutionen liksom orsaken till att de båda parallellrevolutionerna, devaerna och människorna, en gång skall förenas.

³Kärleken visar sig i de udda departementen i formbyggandet, och i de jämna departementen i medvetenhetsutvecklingen genom formerna. Kärleken i de udda departementen leder till esoteriken, kärleken i de jämna departementen leder till mystiken.

⁴I första solsystemet var verksamheten, uttrycksbegäret och rörelsedriften grundtonen. Denna aktivitet gav vissa resultat, medförde vissa bestående verkningar och bildade därmed kärnan till det nuvarande solsystemet. Ordnad verksamhet är grunden till vårt system av ordnad kärlek och leder vidare till tredje systemet, där ordnad aktivitet, driven av ordnad kärlek, medför ordnad, kärleksfull makt.

⁵Sjätte strålen, hängivenhetens stråle, och sjätte lagen, kärlekens lag, är nära förbundna, och i värld 48, solsystemets värld 6, kommer kärlekens lag till ett mäktigt uttryck i förstatriaden. I emotionalvärlden uppstår alla dessa känslor, som vi kallar personlig kärlek. Emotionalvärlden är för närvarande den viktigaste världen, ty det orättade och oförvandlade begäret gör skillnaden mellan förstajagets och andrajagets medvetenhet.

⁶Venus’ 49-klot är hemvist för sjätte strålens planethärskare.

⁷I sjätte sjuklotet av varje 49-klot är denna sjätte lag och sjätte stråle av mycket stor betydelse, medan sjunde sjuklotet alltid är syntetiserande – kärlek och verksamhet i fulländad jämvikt. Samma effekt kan ses i sjätte eonen. I sjätte eonen av det nuvarande sjuklotet av Jordens 49-klot kommer sjätte lagen att yttra sig med stor klarhet och kraft, såsom i broderskap visad kärlek, från det emotionala till det essentiala förvandlad kärlek. I sjätte rotrasen och i femte rotrasens sjätte underräs kommer analogier att visa sig. Av spillrorna av femte rotrasens femte underräs, uppbyggd under femte strålen, konkret kunskap, med tillhjälp av femte lagen, fixeringslagen, uppstår sjätte underräsen, nästkärlekens ras.

15.17 Formförstörelselagen

¹Denna lag förbinder sig med tredje lagen, upplösningslagen, allt enligt det samband som alltid finns mellan värld 45 och värld 49. Upplösningslagen styr formförstörelsen i världarna 45–49, och formförstörelselagen, också kallad offerandets och dödens lag, styr på liknande sätt i världarna 47–49. Med offerandets lag avses emotional- och mentalhöljens upplösning, medan dödens lag avser de fysiska höljens död. Denna lag styr den steg för steg fortskridande upplösningen av de grövre formerna, det offer eller uppgivande av dem som måste ske för att den inneboende medvetenheten skall kunna utvecklas vidare. Denna lag har ett nära samband med sjunde strålen. Det är denna stråle, som i stor utsträckning styr materien, leder naturens formbildningskrafter. Fysiska världen är dess mest konkreta uttryck. Formförstörelselagens lag är baksidan av vibrationens lag. Fysiska världen är liksom värld 43 en syntes, den ena är materiens syntes, den andra medvetenhetens och viljans.

²Denna lag styr sjunde sjuklotet i varje 49-klot. Sedan alla sju sjukloten nått det fullaste uttryck som är möjligt i 49-klot, ställs dödens lag i verket och inträder obskuration och upplösning. Det är denna lag som styr pralayas ankomst i slutet av systemets livslängd.

15.18 Förvandlingens princip

¹Det varnas för att dogmatisera och fixera uppfattningen om dessa lagar, som om det handlade om oföränderliga förhållanden. Grundprincipen är att allt är stätt i förändring, allt flyter, allt förvandlas. Förrän vi åtminstone har fyrdimensional syn, är någon djupare förståelse inte möjlig. Också strålarna cirkulerar, varvid skördelagen styr det sätt på vilket de griper in i varandra. Om exempelvis första strålen styr ett 49-klot, cirkulerar den i hela 49-klotet, varvid understrålarna av första ordningen styr sjukloten, de av andra ordningen styr eonerna, de av tredje ordningen klotperioderna, de av fjärde ordningen rotraserna, de av femte ordningen underraser och understrålarna av sjätte ordningen grenraserna.

⁴Förvandlingen framträder också däri att vissa strålar, sjuklot, världar eoner, rotraser etc. är eller har varit av större betydelse än andra. Följande schema uppvisar om vilka som för närvarande är de mer betydelsefulla:

Strålar: 1, 2, 7

Sjuklot: 1, 4, 7

Världar: 44, 47, 49

Eoner: 4, 5, 7

Rotraser: 3, 5, 7

Underraser: 1, 5, 6

Initiationer: 1, 4, 5.

⁵Värld 44 är viktigast för tredjetriaden och är protogonernas hemvist. Värld 47 är kausalhöljens värld, människans viktigaste hölje. I värld 49 måste allt förverkligande ske.

⁶Att fjärde eonen är särskilt viktig beror på tre händelser i denna: planetregeringen grundades, monaderna kunde kollektivt kausalisera, varmed dörren öppnades till människariket, och initiationerna inleddes. Femte eonen är särskilt viktig, emedan den markerar den punkt i evolutionen, där de som kommer att nå målet och de som inte kommer att göra det skiljes åt. Sjunde eonen är särskilt viktig, eftersom den markerar människo- och devaevolutionernas samgående.

⁷De viktigare rotraserna väljes enligt motsvarigheternas lag. I tredje rotrasen skedde den tredje utgjutelsen, augoeidernas ankomst, varmed första- och andratriaderna förenades. Femte rotrasen markerar det skede, då det mentala och kausala förenas. Sjunde rotrasen kommer att visa en dubbel framgång: kärlek i handling, grundvalen till det tredje solsystemet.

⁸Förvandlingens princip styr allt, så att de världar, eoner, strålar, raser etc., som nu är de viktigaste numeriskt sett, inte behöver vara det i framtiden.

Ovanstående text utgör avdelning 15 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.